

Co to jest chrzest w Duchu Świętym?

Czy dzisiaj udzielane są dary Ducha?

[Niniejszy artykuł jest tłumaczeniem odpowiedzi udzielonej na powyższe pytania nadesłane na adres jednej z angielskich stron internetowych prowadzonych przez chrystadelfian.]

Dziękuję za zadanie pytania na www.thisisyoubible.com

Jan Chrzciel przepowiadał, że Jezus będzie chrzczył Duchem Świętym.

Ewangelia Marka 1,8: *Ja chrzcilem was wodą, ale on będzie was chrzczył Duchem Świętym.*

Przed swoim wniebowstąpieniem Jezus przypomniał słowa Jana i powiedział swoim naśladowcom, że wkrótce zostaną ochrzczeni Duchem Świętym.

Dzieje Apostolskie 1,5: *Jan bowiem chrzczył wodą, ale wy po niewielu dniach będziecie ochrzczeni Duchem Świętym.*

Cel chrztu był trojakiemu rodzaju:

1. Przypomnienie im całego nauczania Jezusa podczas jego posługi.

Ewangelia Jana 14,26: *Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, on nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.*

2. Pokierowanie nimi do całej prawdy, tak aby wszystko, co głosili było prawdą.

Ewangelia Jana 16,13: *Lecz gdy przyjdzie on, Duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę. Nie będzie bowiem mówił sam od siebie, ale będzie mówił to, co usłyszy, i oznajmi wam przyszłe rzeczy.*

3. Udzielenie im mocy czynienia cudów dla dowiedzenia, że to, co mówili było od Boga.

List do Hebrajczyków 2,3-4: *Jakże my ujdziemy, jeśli zaniedbamy tak wielkie zbawienie, które było głoszone na początku przez Pana, a potwierdzone nam przez tych, którzy go słyszeli? Którym i Bóg dał świadectwo przez znaki, cuda i różnorakie moce oraz przez udzielanie Ducha Świętego według swojej woli.*

Spektakularne wydarzenie w dniu Pięćdziesiątnicy dziesięć dni później jest oczywistym spełnieniem słów Jezusa.

Dzieje Apostolskie 2,1-4: *A gdy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, wszyscy byli jednomyślnie na tym samym miejscu. Nagle powstał odgłos z nieba, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i wypełnił cały dom, w którym siedzieli. Ukazały się im rozdzielone języki jakby z ognia, które spoczęły na każdym z nich. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.*

Podobne spektakularne wydarzenie miało miejsce, gdy Piotr głosił ewangelię Korneliuszowi.

Dzieje Apostolskie 10,44-47: *A gdy jeszcze Piotr mówił te słowa, Duch Święty zstąpił na wszystkich słuchających tej mowy. I zdziwili się ci wierzący pochodzący z obrzezania, którzy przyszli z Piotrem, że dar Ducha Świętego został wylany także na pogan. Słyszeli ich bowiem mówiących językami i wielbiących Boga. Wtedy Piotr się odezwał: Czy ktoś może odmówić wody, żeby byli ochrzczeni ci, którzy otrzymali Ducha Świętego jak i my?*

Później Piotr nawiązuje do Pięćdziesiątnicy, wyjaśniając, że Korneliusz, pierwszy nawrócony poga- nin, miał podobne doświadczenie to manifestacji Pięćdziesiątnicy.

Dzieje Apostolskie 11,15-17: A gdy zacząłem mówić, zstąpił na nich Duch Święty, tak jak na nas na początku. I przypomniałem słowo Pana, gdy powiedział: Jan chrzczył wodą, ale wy będziecie ochrzczeni Duchem Świętym. Jeśli więc Bóg dał im ten sam dar co nam, którzy uwierzyliśmy w Pana Jezusa Chrystusa, kim ja jestem, abym mógł zabronić Bogu?

Piotr musiał pamiętać wydarzenie, które miało miejsce kilka lat wcześniej, co wyraźnie wskazuje na to, że chrzest Duchem Świętym normalnie nie towarzyszył nawróceniu i chrztowi wodą.

Piotr mówi o tym ponownie na zebraniu apostołów i starszych w sprawie obrzezania pogan.

Dzieje Apostolskie 15,8: A Bóg, który zna serca, wydał im świadectwo, dając im Ducha Świętego, tak samo jak nam.

Piotr jasno stwierdza, że klasyfikuje oba wydarzenia jako „ochrzczenie Duchem Świętym” – za pierw- szym razem w dniu Pięćdziesiątnicy, a za drugim w czasie głoszenia Korneliuszowi.

Z relacji tej można wyprowadzić dwa zasadne wnioski:

1. Chrzest Duchem Świętym dawał odbiorcom specjalne moce.
2. Chrzest Duchem Świętym nie był wydarzeniem, które normalnie miało miejsce, gdy ludzie, którzy uwierzyli, byli ochrzczeni.

Nie ma w Piśmie żadnego ustępu, który pokazuje konkretnie, że chrzest Duchem Świętym był po- wszechnym doświadczeniem wszystkich chrzczonych wierzących. Raczej odwrotnie. Powyższe wnio- ski znajdują potwierdzenie w doświadczeniu Filipa z Smarytanami.

Dzieje Apostolskie 8,12-19: A gdy uwierzyli Filipowi, który głosił o królestwie Bożym i o imieniu Jezusa Chrystusa, chrzcili się zarówno mężczyźni, jak i kobiety. Uwierzył też sam Szymon, a gdy się ochrzczył, trzymał się Filipa i zdumiewał się, widząc cuda i wielkie znaki, jakie się działy. Kiedy apostołowie, którzy byli w Jerozolimie, usłyszeli, że Samaria przyjęła słowo Boże, wysłali do nich Piotra i Jana; Którzy przyszli tam i modlili się za nich, aby otrzymali Ducha Świętego. Na żadne- go z nich bowiem jeszcze nie zstąpił. Byli tylko ochrzczeni w imię Pana Jezusa. Wtedy kładli na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego. A gdy Szymon zobaczył, że Duch Święty był udzie- lany przez nakładanie rąk apostołów, przyniósł im pieniądze; Mówiąc: Dajcie i mnie tę moc, aby ten, na kogo nałożę ręce, otrzymał Ducha Świętego.

Z tej narracji można zasadnie wyciągnąć trzy dalsze wnioski:

1. Samarytańscy nawróceni nie byli „ochrzczeni Duchem Świętym” ani przed, w trakcie, ani po chrzcie wodnym.
2. Apostołowie Piotr i Jan musieli udać się do Samarii, położyć ręce na Samarytanach i modlić się za nich, zanim ci otrzymali Ducha Świętego.
3. Filip, który nie był apostołem, chociaż był „pełen Ducha Świętego” i mógł czynić cuda, nie mógł udzielić im Ducha Świętego.

W pierwszym wieku, jak wyraźnie dostrzega Szymon, Duch Święty był normalnie udzielany przez nałożenie rąk przez apostołów i polegał na ‘darach’ – specjalnych mocach, którymi obdarzane były poszczególne jednostki – wszyscy otrzymywali ten sam dar.

Chrzest Korneliusza Duchem Świętym był specjalnym wydarzeniem ‘jednorazowym’, którym Bóg się posłużył, aby uświadomić Piotrowi, że poga- nie mieli zostać przyjęci do kościoła. Było to wydarzenie tak osobliwe, że Piotr mógł wykorzystać je, aby przekonać apostołów i starszych w Jerozolimie, że należy zaakceptować pogan w kościele.

Uczniowie Jana Chrzciela, których Paweł znajduje w Efezie, nie otrzymali Ducha Świętego, gdy zostali ochrzczeni w Chrystusa. Otrzymali go dopiero wtedy, gdy Paweł nałożył na nich ręce.

Dzieje Apostolskie 19,1-6: *I stało się, że gdy Apollos przebywał w Koryncie, Paweł obszedł okolicę wyżej położoną i dotarł do Efezu. I znalazłszy tam niektórych uczniów; Zapytał ich: Czy otrzymaliście Ducha Świętego, kiedy uwierzyliście? A oni mu odpowiedzieli: Nawet nie słyszeliśmy, że jest Duch Święty. Wtedy zapytał ich: W czym więc byliście ochrzczeni? A oni odpowiedzieli: W chrzcie Jana. Paweł zaś powiedział: Jan chrzczył chrztem pokuty, mówiąc ludziom, aby uwierzyli w tego, który przyjdzie po nim, to znaczy w Jezusa Chrystusa. Gdy to usłyszeli, zostali ochrzczeni w imię Pana Jezusa. A kiedy Paweł położył na nich ręce, zstąpił na nich Duch Święty i mówili językami, i prorokowali.*

Podobnie dar Ducha Świętego, który miał Tymoteusz wziął się przez nałożenie rąk przez Pawła.

2 List do Tymoteusza 1,6: *Z tego powodu przypominam ci, abyś rozniecił dar Boży, który jest w tobie przez nałożenie moich rąk.*

Paweł pragnął odwiedzić Rzymian, aby móc przekazać im jakiś dar duchowy.

List do Rzymian 1,11: *Pragnę bowiem zobaczyć was, abym wam mógł udzielić jakiegoś daru duchowego dla waszego utwierdzenia.*

Nałożenie rąk przez apostołów powodowało udzielenie poszczególnych darów Ducha, jak opisuje to Paweł w swoim pierwszym liście do Koryntian.

1 List do Koryntian 12,4.8-11: *A różne są dary, lecz ten sam Duch. Jednemu bowiem przez Ducha jest dana mowa mądrości, drugiemu mowa wiedzy przez tego samego Ducha; Innemu wiara w tym samym Duchu, innemu dar uzdrawiania w tym samym Duchu; Innemu dar czynienia cudów, innemu prorocтво, innemu rozróżnianie duchów, innemu różne rodzaje języków, a innemu tłumaczenie języków. A to wszystko sprawia jeden i ten sam Duch, udzielając każdemu z osobna, jak chce.*

1 List do Koryntian 12,28-31: *A Bóg ustanowił niektórych w kościele najpierw jako apostołów, potem proroków, po trzecie nauczycieli, potem cudotwórców, potem dary uzdrawiania, niesienia pomocy, rządzenia, różne języki. [...] Czy wszyscy mają dary uzdrawiania? Czy wszyscy mówią językami? Czy wszyscy tłumaczą? Starajcie się usilnie o lepsze dary; a ja wam wskażę drogę jeszcze doskonalszą.*

Pawłowa „jeszcze doskonalsza droga” pokazuje nam, że posiadanie darów Ducha Świętego nie zbawi nas, jeżeli nie będziemy mieć MIŁOŚCI.

Wniosek:

Chrzest w Duchu Świętym wydarzył się tylko dwukrotnie i ani chrzest w Duchu Świętym, ani posiadanie darów Ducha Świętego nie jest konieczne dla zbawienia. Ponieważ dary Ducha Świętego mogły być przekazywane wyłącznie przez nakładanie rąk przez apostołów, nie są one dostępne dzisiaj (jak jasno wynika to z wszelkich dowodów – niezależnie od fałszywych twierdzeń przeciwnych).

Mam nadzieję, że uwagi te okazały się pomocne.

Niech Bóg błogosławi!

Glenn,
thisisyourbible.com

Wszystkie cytaty pochodzą z Uspółcześnionej Biblii Gdańskiej (NT), wyd. Fundacja Wrota Nadziei (2009)